Alguns sutres del cànon pali



Textos budistes en català

El cànon pali és, probablement, la versió escrita més antiga de les ensenyances del buda. El conjunt està format de molts volums. Aquesta selecció té alguns dels discursos curts més famosos.

Índex

Culagosingha sutra

Això he sentit a dir. Una vegada el benaurat residia a Nadika a la casa de Maó. En aquella ocasió el venerable Anuruddha, el venerable Nadiya i el venerable Kimbila residien al parc dels boscos de Gosinga.

Cap al capvespre, després de meditar, el benaurat es va alçar i va anar al parc de Gosinga. El guardià del parc va veure al Benaurat apropar-se i li va dir:

-No entris en aquest parc asceta. Aquí hi ha tres membres d'un clan que cerquen el seu propi bé. No els molestis.

El venerable Anuruddha va sentir al guardià del parc parlant amb el benaurat i li va dir:

-Amic guardià del parc, no deixis fora al benaurat. És el nostre mestre qui està aquí.

Llavors, el venerable Anuruddha va dirigir-se al venerable Nandiya i al venerable Kimbila i els va dir:

-Veniu, venerables amics, veniu! El nostre mestre, el benaurat, ha vingut.

Llavors els tres van anar plegats a trobar-se amb el benaurat. Un va agafar el seu bol i l’hàbit, l’altre va preparar un seient i l'altra va anar a cercar aigua perquè es rentés els peus. El benaurat es va asseure en el seient que li havien preparat i es va rentar els peus. Llavors els tres venerables éssers van rendir honors al benaurat i es van asseure a prop seu. Un cop eren asseguts, el benaurat els va dir:

-Espero que estigueu bé, espero que estigueu còmodes i no tingueu dificultats a l’hora d’abastar la almoina del menjar.

Espero, que visqueu amb estima mútua, en pau i sense conflictes, tal com fan la llet i la aigua quan es barregen, amb consideració i amb afecte.

-Sens dubte, venerable senyor, vivim en pau amb estima mútua, sense conflictes, de la mateixa manera com quan la llet i la aigua es barregen, amb afecte i consideració.

-Però, Anurudha, com és que viviu així?

-Venerable senyor, jo penso el següent: és un avantatge per mi, un gran avantatge, viure amb aquests companys en la vida santa.

Porto a terme ofrenes de amor (metta) cap aquests venerables éssers, tant en públic com en privat; porto a terme actes verbals de amor (metta) cap a tots dos, tant en públic com en privat; porto a terme actes mentals de amor (metta) cap a tots dos, tant en públic com en privat. Jo considero el següent: perquè no deixar de banda els meus desitjos i fer el que desitgin aquests venerables éssers? I deixo de banda el que jo desitjo i faig el que desitgen aquests venerables éssers. Els nostres cossos són diferents, venerable senyor, però les nostres ments són una.

El venerable Nandiya i el venerable Kimbila van dir el mateix, i van afegir:

-Així, venerable senyor, és com vivim, en pau, amb estima mútua, sense conflictes, tal com es barregen la llet i la aigua, tenint-nos consideració i afecte.

-Molt bé, molt bé, Anuruddha. Espero que seguiu de la mateixa manera: diligents, apassionats i resolts. Però, com és que podeu seguir així?

-De la següent manera, venerable senyor: el primer de nosaltres que torna del poble amb el menjar de l'almoina, prepara els seients, serveix la aigua per beure i la aigua per rentar-se, i posa

el cabàs de les deixalles en el seu lloc. El que de nosaltres torna el darrer, menja el que queda de menjar -si ho desitja-, i si no, el tira on no hi ha vegetació o el tira a l'aigua on no hi ha vida. Retira els seients, la aigua per beure i la aigua per rentar-se i escombra el lloc on mengem. Qualsevol dels tres que noti que els gerros de aigua per beure, per rentar-se o per les latrines estan buits o amb poca aigua, es fa càrrec d'ells. Si pesen massa, l'un crida a l'altre, fent-li un senyal amb la mà i, ajuntant les mans, entre tots dos, ho movem. I ho fem en silenci. Ara bé, cada cinc dies passem la nit junts, asseguts debatent sobre el dharma. Així és com ens mantenim diligents, apassionats i resolts.

-Molt bé, Anuruddha, molt bé. Però, mentre us manteniu diligents, apassionats i resolts d'aquesta manera, heu aconseguit algun estat de consciència expandit, alguna distinció en coneixement i visió digna dels que són nobles, un indret més còmode i millor?

-I tant, venerable senyor! Pel que fa al que vostè diu, venerable senyor, sempre que volem, ben apartats dels plaers sensuals, apartats dels estats malaltissos, entrem i ens afermem en el primer jhana, gràcies a la concentració justa i sostinguda, amb èxtasi i goig sorgits del fet de viure aïllats. Venerable senyor, aquest és un estat de consciència expandit, una distinció en coneixement i visió digna dels que són nobles, un indret còmode que hem abastat romanent diligents, apassionats i resolts.

-Molt bé, Anuruddha, molt bé. Però hi ha algun altre estat de consciència expandit, una altra distinció en coneixement i visió digna dels que són nobles, un altre estatge còmode assolit gràcies a la superació d'aquest estatge (fent que minvi l' estatge)?

-I tant, venerable senyor! Pel que fa al que vostè diu sempre que volem, gràcies al acte de calmar el pensament just i sostingut entrem i ens afermem en el segon jhana. En extingir-se el èxtasi

entrem i ens afermem en el tercer jhana. Gràcies al abandó del plaer i del dolor, entrem i ens afermem a la cambra jhana. Venerable senyor, aquest és un altre estat de consciència expandit, una altra distinció en coneixement i visió digna dels que són nobles, un altre estatge còmode que hem aconseguit gràcies a la superació d'aquest estatge (fent que minvi aquest estatge).

-I tant, venerable senyor! Sempre que volem, amb la superació total de la forma, amb la desaparició de les percepcions del impacte sensorial, amb el cessament de atenció a la diversitat de les percepcions -conscients que l'espai és infinit-, entrem i ens afermem a la base de l'espai infinit. Venerable senyor, aquest és un altre estat de consciència expandit que hem aconseguit gràcies a la superació del estatge precedent (fent que minvi aquest estatge).

-Molt bé, Anuruddha, molt bé. Però hi ha algun altre estat de consciència expandit, abastat per vosaltres, gràcies a la superació d'aquest estatge (fent que minvi aquest estatge)?

-I tant, venerable senyor! Sempre que volem, gràcies al acte de superar completament la base de l'espai infinit, entrem i ens afermem a la base de la consciència infinita. Gràcies al acte de superar completament la base de la consciència infinita, conscients que no hi ha res, entrem i ens afermem a la base del no-res. Gràcies al acte de superar completament la base del no-res, entrem i ens afermem arrelats a la ni-percepció ni no-percepció. Venerable senyor, aquest és un altre estat de consciència expandit que hem aconseguit gràcies a la superació del estatge precedent (fent que minvi aquest estatge).

-Molt bé, Anuruddha, molt bé. Però hi ha algun altre estat de consciència expandit, una altra distinció en coneixement i visió digna dels que són nobles, un altre estatge abastat per vosaltres gràcies a la superació d'aquest estatge (fent que minvi aquest estatge)?

- I tant, venerable senyor! Sempre que volem, gràcies al acte de superar completament la base de la ni-percepció ni no-percepció, entrem i ens afermem en la fi de la percepció i les sensacions. I les nostres imperfeccions són destruïdes per la nostra visió dotada de saviesa. Venerable senyor, aquest és un altre estat elevat de consciència que hem aconseguit per la superació del estatge precedent (fent que minvi aquest estatge). Venerable senyor, nosaltres no veiem cap estatge més còmode que sigui superior o més sublim que aquest.

-Molt bé, Anuruddha, molt bé. No hi ha cap estatge més còmode que sigui superior o més sublim que aquest.

Una vegada que el benaurat va haver instruït, exhortat, commogut i animat al venerable Anuruddha, al venerable Nandiya i al venerable Kimbila amb paraules del dharma, es va aixecar del seu seient i va marxar.

Després de haver acompanyat al benaurat un tros i haver tornat, el venerable Nadiya i el venerable Kimbila van preguntar-li al venerable Anuruddha:

-Hem fet saber al venerable Anuruddha, algun cop, que nosaltres hàgim aconseguit aquests estats interiors que el venerable Anuruddha, en presència del benaurat, ens ha atribuït, fins a arribar a la destrucció de les imperfeccions?

-Els venerables senyors mai han fet saber que hagin abastat aquests estats interiors. Així i tot, en abastar amb la meva pròpia ment, una ment unida a ambdós, sé que heu aconseguit aquests estatges i assoliments. A més, les divinitats han fet saber: “aquests venerables senyors han aconseguit aquests estatges i aquests assoliments”. I així ho vaig declarar quan el Benaurat em va preguntar directament.

Llavors el esperit digha parajana va anar cap al benaurat. Després de rendir-li honors, es va posar dempeus al seu costat i

va dir: en sentir l'exclamació dels déus de la terra, els déus del paradís dels quatre grans reis, els déus del paradís dels trenta-tres, els déus yama, els déus del paradís tushita, els déus que gaudeixen creant, els déus que exerceixen poder sobre les creacions alienes, els déus del sèquit de brahma van exclamar:

-És un benefici pels vajjians, venerable senyor, un gran benefici per al poble vajjian que el tathagata, el realitzat i completament il·luminat, habiti entre ells, així com entre els membres d´aquest clan, el venerable Anuruddha, el venerable Nandiya i el venerable Kimbila!

Així que, en aquest instant, en aquest moment, aquests venerables senyors han estat coneguts i tinguts en compte, fins a les llunyanies del món de brahma.

El benaurat va dir:

-Així és, digha, així és! A més, si el clan dels que van marxar, -deixant la casa per anar a la mendicitat-, els recorda amb el cor ple de fe, això conduirà al benestar i a la felicitat a aquest clan per molt de temps. I si aquests tres membres del clan que van marxar, i si l'indret dels que van marxar, i si la vila de la qual van marxar, i si la ciutat de la qual van marxar, i si el país del que van marxar aquests tres membres del clan -deixant la llar per anar a la mendicitat-, els recordés amb el cor ple de fe, tal cosa, conduiria al benestar i a la felicitat a aquest país per molt de temps. Si tots els brahmans, tots els mercaders i tots els treballadors recordessin a aquests tres membres del clan amb el cor ple de fe, això els conduiria al benestar i a la felicitat per molt temps. Si el món amb els seus déus, els seus maras i els seus brahmas, els seus ascetes i brahmans, els seus prínceps i la seva gent, recordés a aquests tres membres del clan amb el cor ple de fe, tal cosa conduiria el món al benestar i la felicitat per molt temps. Observa, digha, com aquests tres membres del clan practiquen pel benefici i la felicitat de la gent, per compassió envers el món, pel bé, el benestar i la felicitat dels déus i els humans.

Això és el que va dir el benaurat. L'esperit digha parajana va quedar satisfet i delectat per les paraules del benaurat.

Metta sutra

Aquell que desitja viure en pau (en el nirvana)
i persegueix el seu propi benestar,
hauria de ser útil i capaç, ser recte, molt recte, obedient,
afable i no tenir vanitat.

Hauria de sentirse satisfet amb el que té, ser fàcil de mantenir,
dur a terme poques activitats i tenir poques possessions,
hauria de controlar els seus sentits,
ser prudent, no ser un desvergonyit i no tenir aferrament a la família.

No hauria de cometre la més mínima falta
que podria ser objecte de censura per part dels savis.

Que tots els éssers siguin feliços i ferms.
Que siguin feliços dins del seu cor.

Que tots els éssers que existeixen, febles o forts,
llargaruts o baixets, normals o anormals,
petits o corpulents, coneguts o desconeguts,
propers o llunyans, nascuts o per néixer,
que tots els éssers sense excepció siguin feliços.

Que ningú enganyi ni menyspreï a l'altre, enlloc;
que no malmeti el benestar de l'altre amb provocació o enemistat.

Així com una mare protegeix al seu fill,
el seu únic fill, a costa de la seva pròpia vida,
de la mateixa manera, un hauria de conrear un cor sense límits
obert a tots els éssers.

Que els seus pensaments d'amor omplin a tothom,
de dalt a baix; sense diferències,
sense malícia, sense odi.

Aturat, caminant, assegut o ficat al llit, quan es lleva o s'adorm,
un hauria de conrear aquesta meditació d'amor.
Aquest, diuen, és el millor comportament en aquest món.

Sense caure en opinions errònies,
virtuós i dotat de visió,
un elimina l'aferrament als sentits i
ja no reneix mai més.

Kosambiya sutra

Això he sentit a dir: una vegada el Benaurat residia a Kosambi en el parc de Ghosita.

En certa ocasió els deixebles de Kosambi es donaven a les pica-baralles i estaven empantanegats en disputes, ferint-se mútuament amb dagues verbals. Ni podien persuadir als altres ni ser persuadits. Llavors, un dels deixebles va apropar-se al benaurat i, després de rendir-li honors, va asseure´s a la bora i el va informar del que estava passant entre els deixebles. El benaurat li va dir:

-Germà, ves i digue'ls a aquests deixebles, de la meva part, que els crida el mestre.

-Sí, venerable senyor -va respondre- i va anar a cercar els deixebles i els va dir:

-Venerables amics, el mestre us crida.

-Sí amic, li van respondre i van anar a cercar al benaurat. Després de rendir-li honors es van asseure a la bora. Llavors, el benaurat els va preguntar:

-Amics, és cert que us heu donat a les pica-baralles i que esteu enfangats en disputes, ferint-vos mútuament amb dagues verbals? Què no podeu perssuadir-vos els uns als altres ni ser persuadits pels altres?

-Sí, venerable senyor.

-Amics, com ho veieu? Quan us emboliqueu en pica-baralles i us empantanegueu en disputes, ferint-vos mútuament amb dagues verbals; dediqueu actes, sentiments i pensaments d'amor (metta) -amb el cos, la parla i la ment, en privat i en públic-, als vostres companys en la vida santa?

-No, venerable senyor.

-Així doncs, amics, quan us doneu a les pica-baralles i us empantanegueu en disputes, ferint-vos mútuament amb dagues verbals, no porteu a terme actes, sentiments i pensaments d'amor (metta) -amb el cos, la parla i la ment, en privat i en públic-, envers els vostres companys en la vida santa. Homes desencaminats veureu i sabreu que us doneu a les renyines i a les baralles i us empantanegueu en disputes, ferint-vos mútuament amb dagues verbals? Veureu i sabreu que no podeu persuadir-vos els uns als altres ni ser persuadits pels altres? Homes desencaminats, això us conduirà al dany i al sofriment durant molt de temps.

Llavors el benaurat es va dirigir així als presents:

-Deixebles, existeixen sis lloables qualitats que desenvolupen l'amor i el respecte i condueixen a la col·laboració, a l'absència de disputes, a la concòrdia i a la unitat. Quines són aquestes sis qualitats?

-Un practicant porta a terme actes, sentiment i pensaments d'amor (metta) cap als seus companys en la vida santa, tant en públic com en privat. Aquesta és la lloable qualitat que crea amor i respecte i condueix a la col·laboració, a l'absència de disputes, a la concòrdia i a la unitat.

A més, un dels nostres ho comparteix tot i sense reserves amb els seus virtuosos companys en la vida santa; comparteix tot benefici obtingut gràcies al dharma, fins i tot, el contingut del bol del menjar i l´aigua. Aquesta és una lloable qualitat que crea amor i respecte i condueix a la unitat.

A més, un deixeble, en comú amb els seus companys en la vida santa, tant en públic com en privat, roman en possessió

d'aquestes virtuts que no es trenquen, que no s'esquincen, que no es taquen, alliberadores, elogiades pels savis, no equivocades que condueixen a la concentració. Aquesta és també una qualitat memorable que crea amor i respecte i condueix a la unitat.

A més, un practicant, conrea actes, sentiments i pensaments d'amor (metta) tant en públic com en privat cap als seus companys en la vida santa. Aquesta és una lloable qualitat que crea amor i respecte i condueix a la unitat.

A més, un deixeble comparteix les coses amb els seus virtuosos companys en la vida santa; sense reserves, comparteix els beneficis obtinguts gracies a la practica del dharma i fins i tot el contingut del bol (del menjar i el beure). Aquesta és una lloable qualitat que crea amor i respecte i condueix a la unitat.

A més, un meditador comparteix, tant en públic com en privat, amb els seus companys en la vida santa, les virtuts que no es trenquen, que no s'esquincen, que no es taquen, alliberadores, elogiades pels savis, no equivocades i que condueixen a l'estat d'absorció meditativa. Aquesta és també una lloable qualitat que crea amor i respecte i condueix a la unitat.

A més, un deixeble comparteix amb els seus sants companys la noble comprensió que emancipa i condueix, a qui la practica, a la destrucció completa del sofriment. Aquesta és també una lloable qualitat que crea amor i respecte, i condueix a la col·laboració, a l'absència de disputes, a la concòrdia i a la unitat.

Aquestes són les sis lloables qualitats que creen amor i respecte i condueixen a la col·laboració, a l'absència de disputes, a la concòrdia i a la unitat.

De les lloables qualitats, la superior, la més essencial i decisiva és la savia comprensió que és noble i que emancipa i condueix a qui la practica, a la destrucció completa del sofriment. Igual que

la part més elevada, essencial i decisiva d'un edifici amb sostre és el sostre mateix, igualment de les sis lloables qualitats, la superior és la savia comprensió que és noble i emancipa.

I com aquesta savia comprensió, que és noble i emancipa, condueix a qui la practica a la destrucció completa del sofriment? Un meditador, havent anat al bosc, assegut al peu d'un arbre o en una barraca buida, considera el següent:

Hi ha alguna obsessió, creença, impuresa el que sigui, present en la meva ment que impedeixi que jo pugui veure les coses tal com realment són?

Si un practicant està obsessionat per l'avidesa sensual, llavors la seva ment està presa. Si està obsessionat per l'odi, llavors la seva ment està presa. Si està obsessionat per la mandra i la somnolència, llavors la seva ment està presa. Si està obsessionat per l'ansietat i el desassossec, llavors la seva ment està presa. Si està obsessionat pel dubte, llavors la seva ment està presa. Si un meditador està ocupat en l'especulació sobre aquest món, llavors la seva ment està presa. Si un monjo està ocupat en l'especulació sobre l'altre món, llavors la seva ment està presa.
Si un deixeble es dóna a les pica-baralles i s'enganxa en disputes, ferint als altres amb dagas verbals, llavors la seva ment està presa.

Llavors el practicant sap que no hi ha obsessió present en la ment que pugui impedir que la ment copsi les coses tal com realment són. La ment està ben disposada pel despertar a les veritats. Aquest és el primer coneixement assolit pel noble practicant, de consciència elevada, i no compartit per la gent ordinària.

A més un noble deixeble considera el següent: Quan m´esforço, desenvolupo i conreo aquesta comprensió, aconsegueixo serenitat interna i calmo la ment?

Llavors el practicant sap que quan s´esforça, desenvolupa i conrea aquesta comprensió, aconsegueix serenitat interna i calma la ment. Aquest és el segon coneixement assolit per el noble que té una consciència elevada i que no és compartit per la gent ordinària.

A més un noble deixeble considera el següent: hi ha algun altre asceta o brahmán que no sigui el buda en possessió del coneixement com el que posseeixo?

Llavors un entén que no hi ha cap altre asceta o brahmán fora del buda que tingui la saviesa que un posseeix. Aquest és el tercer coneixement assolit per qui és noble i té un elevat grau de consciència i aquest coneixament no es compartit per la gent ordinària.

A més un noble deixeble considera el següent: tinc el caràcter d'una «persona savia»?

Quin és el caràcter d'una persona savia? Aquest és el caràcter d'una persona que posseeix la comprensió correcta: malgrat que la persona savia cometi algun tipus de falta -per la qual s'hagin establert mitjans per a la rehabilitació-, la confessa sense demora al seu mestre o als companys de la vida santa i havent fet això, s'obliga a controlar-se en el futur. Tal com fa un nen petit que, sense demora, retira la mà quan la posa sobre una brasa, així és el caràcter de la persona que posseeix la comprensió correcta.

Llavors un sap que té el caràcter de la persona savia. Aquest és el quart coneixement assolit per qui és noble i té un elevat grau de consciència. És un coneixament no compartit per la gent ordinària.

A més, un noble deixeble es fa la següent pregunta: tinc el caràcter de la persona que posseeix la comprensió correcta?

Quin és el caràcter d'una persona que posseeix la compressió correcta? Es aquest el caràcter de la persona que posseeix la

compressió correcta? Tot i que un col·labori activament en diversos assumptes amb els seus companys de la vida santa, així i tot, un tindrà molta cura en conrear les nobles virtuts i entrenarà la ment superior i la saviesa superior, tal com actua una vaca amb el seu vedell jove que, mentre pasta, no el perd de vista. Així és el caràcter de la persona que posseeix la comprensió correcta.

Llavors un sap que té el caràcter de la persona que posseeix la comprensió correcta. Aquest és el cinquè coneixement assolit per qui és noble i té una consciéncia elevada. Aquesta manera de ser no es compartida per la gent ordinària.

Un altre cop, el noble deixeble es fa la següent pregunta: tinc la força de la persona que posseeix la comprensió correcta?

Quina és la força de la persona que posseeix la comprensió correcta? Aquesta és la força de la persona que posseeix la comprensió correcta: Quan el buda ensenya el dharma i la disciplina, un li fa cas, para esment, concentra la seva ment en allò i escolta la ensenyança amb oïdes anhelants.

Llavors un sap que té la força de la persona que posseeix la comprensió correcta. És el sisè coneixement assolit per qui és noble i té la consciència elevada. Aquest coneixement no és compartit per la gent ordinària.

A més, el noble deixeble es fa la següent pregunta: tinc la força de la persona que posseeix la comprensió correcta?

Quina és la força de la persona que posseeix la comprensió correcta? Aquesta és la força de la persona que posseeix la comprensió correcta: quan el dharma i la disciplina proclamada pel despert son ensenyats, el seu significat li és transmès intuïtivament al deixeble, aconseguint inspiració en el dharma i serena alegria.

Llavors sap que té la força de la persona que posseeix la comprensió correcta. És el setè coneixement assolit per qui és noble i té una consciència elevada. És un coneixement no compartit per la gent ordinària.

Quan un noble deixeble posseeix aquests set factors, ha trobat encertadament la actitud per a la realització de la entrada en el corrent. Quan un noble deixeble posseeix aquests set factors, obté el fruit de la entrada en el corrent.

Dhammacakkappavattana sutra

Això és el que he sentit. Una vegada en què el sublim estava residint prop de Varanasi, a Isipatana (el parc dels cérvols) es va dirigir al grup dels cinc ascetes amb aquestes paraules:

Aquestes dues polaritats, oh germans, no haurien de ser conreades per algú que ha renunciat. Quines són aquestes dues polaritats? Delectar-se en els plaers sensuals és baix, vulgar, ordinari, innoble i no aporta cap benefici; i la addicció a la mortificació és dolorosa, innoble i no aporta cap benefici. Deixant de conrear aquestes dues conductes, el despert ha penetrat el camí mig que genera la visió real, que genera el coneixement, que condueix a la pau, que condueix a la saviesa, que condueix a la il·luminació i que condueix al nirvana.

Quin és, oh germans, el camí mig que el tathagata ha penetrat i que genera la visió, el coneixement i que condueix a la pau i a la saviesa, i a la il·luminació i al nirvana? Senzillament és l'óctuple noble camí: enteniment just, pensament moderat, llenguatge mínim, acció encertada, modus vivendi adecuat, esforç equilibrat, atenció i concentració afinades. Aquest és, oh germans, el camí mig que el tathagata ha penetrat i que genera la visió, el coneixement, la pau, la saviesa, la il·luminació i el nirvana.

Aquesta és, oh germans, la noble veritat del sofriment. El naixement és sofriment, la vellesa és sofriment, la malaltia és sofriment, la mort és sofriment, associar-se amb l'indesitjables és sofriment, separar-se del que desitgem és sofriment, no obtenir el que un desitja és sofriment. Els cinc agregats de l'aferrament són sofriment.

Aquesta és, oh germans, la noble veritat de l'origen del sofriment. El desig és allò que produeix nous renaixements i

que acompanyat amb el plaer i la passió, troba sempre un nou delit, ara aquí, ara allí. És a dir, el desig pels plaers sensuals, el desig per l'existència i el desig per la no-existència.

Aquesta és, oh germans, la noble veritat de la fi del sofriment. És la total extinció i cessació del desig, abandonar-lo, descartar-lo, alliberar-se del mateix i no dependre d'ell.

Aquesta és, oh germans, la noble veritat del camí que condueix a la fi del sofriment. És, senzillament, l'óctuple noble camí: enteniment just, pensament moderat, llenguatge mínim, acció encertada, modus vivendi adecuat, esforç equilibrat, atenció i concentració afinades.

Aquesta és la noble veritat del sofriment. Així, oh germans -en relació amb allò que jo desconeixia per què n'era inconscient-, va sorgir la visió, va sorgir el coneixement, va sorgir la saviesa, va sorgir la penetració i va sorgir la llum. Aquesta noble veritat del sofriment ha de ser entesa correctament. Així, oh germans -en relació amb allò que jo desconeixia per què n'era inconscient-, va sorgir la visió, va sorgir el coneixement, va sorgir la saviesa, va sorgir la penetració i va sorgir la llum. Aquesta Noble Veritat del sofriment ha estat entesa correctament. Així, oh germans -en relació amb allò que jo desconeixia per què n'era inconscient-, va sorgir la visió, va sorgir el coneixement, va sorgir la saviesa, va sorgir la penetració i va sorgir la llum.

Aquesta és la noble veritat de l'origen del sofriment. Així, oh germans -en relació amb allò que jo desconeixia per què n'era inconscient-, va sorgir la visió, va sorgir el coneixement, va sorgir la saviesa, va sorgir la penetració i va sorgir la llum. Aquesta és la noble veritat de l'origen del sofriment que ha de ser eradicat. Així, oh germans -en relació amb allò que jo desconeixia per què n'era inconscient-, va sorgir la visió, va sorgir el coneixement, va sorgir la saviesa, va sorgir la penetració i va sorgir la llum. Aquesta noble veritat de l'origen del sofriment ha estat eradicada. Així, oh germans -en relació

amb allò que jo desconeixia per què en era inconscient-, va sorgir la visió, va sorgir el coneixement, va sorgir la saviesa, va sorgir la penetració i va sorgir la llum.

Aquesta és la noble veritat de la cessació del sofriment. Així, oh germans -en relació amb allò que jo desconeixia per què n'era inconscient-, va sorgir la visió, va sorgir el coneixement, va sorgir la saviesa, va sorgir la penetració i va sorgir la llum. Aquesta noble veritat de la cessació del sofriment ha de ser realitzada. Així, oh germans -en relació amb allò que jo desconeixia per què n'era inconscient-, va sorgir la visió, va sorgir el coneixement, va sorgir la saviesa, va sorgir la penetració i va sorgir la llum. Aquesta noble veritat de la cessació del sofriment ha estat realitzada. Així, oh germans -en relació amb allò que jo desconeixia per què n'era inconscient-, va sorgir la visió, va sorgir el coneixement, va sorgir la saviesa, va sorgir la penetració i va sorgir la llum.

Aquesta és la noble veritat del camí que condueix a la fi del sofriment. Així, oh germans -en relació amb allò que jo desconeixia per què n'era inconscient-, va sorgir la visió, va sorgir el coneixement, va sorgir la saviesa, va sorgir la comprensió i va sorgir la llum. Aquesta noble veritat del camí que condueix a la fi del sofriment ha de ser desenvolupada. Així, oh germans -en relació amb allò que jo desconeixia per què n'era inconscient-, va sorgir la visió, va sorgir el coneixement, va sorgir la saviesa, va sorgir la penetració i va sorgir la llum. Aquesta noble veritat del camí que condueix a la fi del sofriment ha estat desenvolupada. Així, oh germans -en relació amb allò que jo desconeixia per què n'era inconscient-, va sorgir la visió, va sorgir el coneixement, va sorgir la saviesa, va sorgir la comprensió i va sorgir la llum.

Mentre no sigui en mi, oh germans, totalment clar i net el coneixement i la visió en relació a les quatre nobles veritats -d'acord amb la realitat en les seves tres maneres i dotze aspectes-, no admetré el món amb les seves divinitats, maras i brahmas, i a la humanitat amb els seus ascétes, brahmans i

homes, i no realitzaré, correctament, per mi mateix, la sublim il·luminació.

Quan el coneixement i la visió, oh germans, sigui en mi totalment clara i neta en relació a les quatre nobles veritats, d'acord amb la realitat sota les seves tres maneres i dotze aspectes, llavors admetré el món amb les seves divinitats, maras i brahmas, i a la humanitat amb els seus ascétes, brahmans i homes, i llavors abastaré, per mi mateix, la insuperable il·luminació. Llavors sorgirá en mi el coneixement i la visió: 'irreversible és l'alliberament de la meva ment. Aquest és el meu darrer naixement. No hi haurá una nova existència.'

Això va dir el despert. Els cinc ascetes van sentir goig en escoltar les paraules del buda.

Mentre el despert deia aquestes paraules, el venerable Kondañña va obtenir la visió pura i immaculada: 'tot allò que neix, inevitablement, mor.'

Quan el sublim va dir aquestes paraules, les divinitats terrestres van exclamar: 'aquesta excelsa roda de l'ensenyança ha estat posada en moviment pel despert a prop de Varanasi, a Isipatana, al parc dels cérvols, i no pot ser aturada per cap asceta, brahmà, divinitat, mara, brahma, o cap altre ésser de l'univers. 'Havent escoltat aquestes paraules sobre els deus terrestres, les divinitats de catumaharajika van exclamar: 'aquesta magnífica roda de l'ensenyança ha estat posada en moviment pel sublim a prop de Varanasi, a Isipatana, al parc dels cérvols, i no pot ser aturada per cap asceta, brahmà, divinitat, mara, brahma, o cap ésser en l'univers.' Havent escoltat aquestes paraules sobre els deus de catumaharajika, les divinitats de tavatimsa van exclamar: 'aquesta excel·lent roda de l'ensenyança ha estat posada en moviment pel sublim a prop de Varanasi, a Isipatana, al parc dels cérvols, i no pot ser aturada per cap asceta, brahmà, divinitat, mara, brahma, o cap ésser de l'univers.' Havent escoltat aquestes paraules dels deus de tavatimsa, les divinitats de yama van exclamar: 'aquesta

meravellosa roda de l'ensenyança ha estat posada en moviment pel sublim a prop de Varanasi, a Isipatana, al parc dels cérvols, i no pot ser aturada per cap asceta, brahmà, divinitat, mara, brahma, o cap ésser de l'univers. 'Havent escoltat aquestes paraules sobre els deus de yama, les divinitats de tushita van exclamar: 'aquesta excel·lent roda de l'ensenyança ha estat posada en moviment pel sublim a prop de Varanasi, a Isipatana, al parc dels cérvols, i no pot ser aturada per cap asceta, brahmà, divinitat, mara, brahma, o cap ésser en l'univers.' Havent escoltat aquestes paraules sobre els deus de tushita, les divinitats de nimmanarati van exclamar: 'aquesta increïble roda de l'ensenyança ha estat posada en moviment pel sublim a prop de Varanasi, a Isipatana, al parc dels cérvols, i no pot ser aturada per cap asceta, brahmà, divinitat, mara, brahma, o cap ésser en l'univers.' Havent escoltat aquestes paraules sobre els deus de nimmanarati, les divinitats de paranimmitavasavatti van exclamar: 'aquesta excelsa roda de l'ensenyança ha estat posada en moviment pel sublim a prop de Varanasi, a Isipatana, al parc dels cérvols, i no pot ser aturada per cap asceta, brahmà, divinitat, mara, brahma, o cap ésser en l'univers.' Havent escoltat aquestes paraules sobre els deus de paranimmitavasavatthi, les divinitats del món dels brahmas van exclamar: 'aquesta excelsa roda de l'ensenyança ha estat posada en moviment pel sublim a prop de Varanasi, a Isipatana, al parc dels cérvols, i no pot ser aturada per cap asceta, brahmà, divinitat, mara, brahma, o cap ésser en l'univers.'

I en aquest moment, en aquest instant, aquestes paraules es van estendre fins al món dels brahmas. I els deu mil universos es van estremir, sacsejar i tremolar violentament. Una esplèndida i il·limitada lluminositat, es va manifestar al món, sobrepassant la refulgencia de les divinitats.

Seguidament el sublim va pronunciar aquestes paraules amb alegria: 'amics, Kondañña ha comprès realment. Amics, Kondañña ha entès realment.'

I el venerable Aññasi-kondañña, havent penetrat, comprès i realitzat les nobles veritats, havent-se submergit en elles, havent abandonat el dubte i la incertesa, havent abastat una perfecta convicció i no depenent de cap mestre religiós, es va dirigir al despert dient: 'venerable senyor, desitjo rebre l'ordenació en la vostra presència, desitjo rebre l'ordenació elevada.' 'Apropat amic,' va dir el sublim. 'Ben exposada ha estat la doctrina. Practica la vida noble i posa fi al sofriment.' Aquesta fou simple i senzilla ordenació del venerable.

Bahiya Sutra

Això he sentit a dir. Una vegada el despert habitava a prop de Savatthi, en el bosc de Jetta, al parc de Anathapindika. En aquella ocasió, Bahiya, el de la vestidura d'escorça, habitava a Supparaka, en la costa, i era benvolgut, honrat, tingut en gran estima, adorat, i era objecte de deferència. Portava hàbits i rebia donatius de menjar en abundància, tenia llit, seient, remeis i medicines per a les malalties, de tal manera que la següent consideració va sorgir en la ment de Bahiya, el de la vestidura d'escorça: "em pregunto si seré jo un arahant o algú que ha realitzat el camí del arahant."

Llavors, un deva, que havia estat anteriorment un parent de Bahiya, el de la vestidura d'escorça, per compassió i desitjant el seu benestar, sabent la consideració que rondava en la seva ment, va anar on es trobava i li va dir: "Bahiya, ni ets arahant ni has realitzat el camí del arahant. Pel teu tarannà no pots ser un arahant ni has abastat l'estat d'un arahant".

-Però -va respondre Bahiya, el de la vestidura d'escorça d'arbre- hi ha algú, en el món, que sigui arahant o segueixi el camí del arahant?

-Bahiya, a les regions llunyanes hi ha una ciutat, anomenada Savatthi. Allí habita ara l'enaltit, que és arahant i està totalment despert. Bahiya, ell és un veritable arahant i ensenya el dharma amb el qual s'aconsegueix ser un arahant.

En aquell moment, Bahiya -el de la vestidura d'escorça d'arbre-, commogut per aquest deva, va deixar Supparaka i, descansant només una nit durant el viatge, va arribar on habitava l'enaltit, a prop de Savatthi, en el bosc de Jeta, al parc d'Anthapindika.

En aquella ocasió, un gran nombre de deixebles passejava a l'aire lliure. Bahiya, el de la vestidura d'escorça d'arbre, va anar a trobar-los i els va dir:

-Senyors, us ho prego: on és ara l'enaltit, aquell que és arahant, aquell que és completament despert? Desitjo veure a aquest arahant, aquell que és completament despert.

-L'enaltit -Bahiya-, ha anat a demanar menjar per les cases.

Tot seguit, en Bahiya, el de la vestidura d'escorça d'arbre, va donar mitja volta ràpidament, va deixar el bosc de Jetta i va anar cap a Savatthi, on va trobar a l'enaltit pidolant menjar; era un plaer contemplar-lo, tenia una bella aparença, amb els sentits calmats, la ment tranquil·la, mestre del seu cos, ment i cor, com un elefant perfectament entrenat i alerta. En veure'l, va anar cap a ell, es va tendir amb el cap als seus peus i va dir-li:

-Senyor, que l'enaltit m'ensenyi el dharma! Que el benaurat m'ensenyi el dharma en el meu profit i per la meva felicitat.

A aquestes paraules de Bahiya, el de la vestidura d'escorça d'arbre, l'enaltit va respondre:

-Has arribat en moment inoportú, Bahiya, he començat a demanar el menjar.

Llavors, per segona vegada, Bahiya, el de les vestidures d'escorça d'arbre, va dir a l'enaltit:

-Senyor, és difícil saber quin perill hi ha per la vida del despert o per a la meva. Prego que el sublim m'ensenyi el dharma! Que el benaurat m'ensenyi el dharma pel meu profit i per a la meva felicitat per molt temps!

Per segona vegada l'il·luminat va dir:

-Has arribat en moment inoportú, Bahiya, he començat a demanar el menjar.

Àdhuc, per tercera vegada, Bahiya, el de la vestidura d'escorça d'arbre, va dir a l'enaltit:

-Senyor, és difícil saber quin perill hi ha per la vida del despert o per a la meva. Prego que el sublim m'ensenyi el dharma! Que el benaurat m'ensenyi el dharma pel meu profit i per a la meva felicitat per molt temps!

-Bahiya, has d'entrenar-te així: En el que vegis que només hi hagi el que has vist, en el que sentis que només hi hagi el que has sentit, en el que imagini la teva ment que només hi hagi l'imaginat, en el percebis que només hi hagi el percebut. De manera que ja no tinguis res més al cap. Així és com has d'entrenar-te. Ara bé, Bahiya, quan en el que vegis hi hagi el que has vist, en el que has sentit només el que has sentit, en l'imaginat només el que has imaginat, en el percebut només el que hagis percebut; Llavors Bahiya, com res tindràs en el cap, ja no hi tindràs res ni en el present ni en el futur ni en l'espai entre tots dos. Aquest és el final del mal.

Tot seguit, Bahiya, el de la vestidura d'escorça d'arbre, gràcies a aquest ensenyament concís del dharma del despert, va desaferrar-se i a partir d'aquell moment, va alliberar la seva ment dels mals. Després d'aconsellar a Bahiya amb aquest ensenyament concís, el sublim va marxar.

Poc després que l'enaltit partís, una vedella va atacar a Bahiya, el de la vestidura d'escorça d'arbre, i li va causar la mort. El despert, després de caminar per Savatthi pidolant menjar, va tornar de mendigar menjar i havent dinat, quan deixava la ciutat amb un gran nombre de deixebles, va veure el cos sense vida de Bahiya, el de la vestidura d'escorça d'arbre. En veure allò, va dir als que el seguien:

-Amics, agafeu el cos de Bahiya, el de la vestidura d'escorça d'arbre, poseu-lo estirat en una llitera, cremeu-lo i feu un piló de cendres.

Si senyor, van respondre aquells deixebles del Buda, i van agafar el cos, el va estirar en una llitera, el van cremar, i van fer un piló amb les cendres. Llavors, van anar on estava el despert, el van saludar i van seure a prop.

Llavors, estant asseguts a prop del despert, els deixebles, van dir-li:

-Senyor, el cos de Bahiya , el de la vestidura d'escorça d'arbre, ha estat cremat i hem fet un piló de cendres. Et preguem que ens diguis, Senyor, a on ha anat la seva ánima? Quina serà la seva vida futura?

-Amics, en Bahiya, el de la vestidura d'escorça d'arbre, ha abastat la saviesa. S'en va anar d'acord amb el dharma. Bahiya, el de la vestidura d'escorça d'arbre, ha aconseguit l'alliberament total.

Tot seguit, el Buda, veient el significat del que havia dit, va pronunciar aquest vers inspirador:

On l'aigua, la terra, el foc i l'aire no troben on reposar,
allí on no brilla cap estel, ni cap sol es mostra,
allí on no llueix cap lluna, ni hi ha foscor;
Ara, el savi, el brahmán, gràcies a la saviesa
del seu propi ser xopat en la veritat,
de la forma i de la no-forma, del plaer i del dolor, s'ha alliberat.

Jo he sentit a dir que, aquest vers inspirador, va ser recitat pel despert.

Maha-Mangala Sutta

Això he escoltat. Una vegada el Benaurat residia a prop de Savatthi a Jetavana, al parc de Anathapindika. Ben avançada la nit, certa divinitat resplandent que va il·luminar tot Jetavana, es va apropar al Benaurat. El va saludar respectuosament i es va col·locar al seu costat. Una vegada fet això es va dirigir al Benaurat en vers:

Moltes divinitats i éssers humans que anhelen la felicitat han reflexionat sobre la qüestió de les benediccions. Us prego que em digueu quines són les més grans benediccions.

No associar-se amb gent inconscient, sinó associar-se amb el savi i rendir honor als que són dignes d'honor – aquesta és la més gran benedicció.

Residir en lloc adequat, haver executat actes meritoris en el passat i enfilar en ña direcció correcta – aquesta és la més gran de les benediccions.

Coneixement i savia visió, destresa en artesania, disciplina ben establerta i parla agradable – aquesta és la més gran de les benediccions.

Mantenir als propis pares, estimar a l'esposa i als fills i practicar un ofici pacífic – aquesta és la més gran de les benediccions.

Generositat, conducta recta, ajudar als parents i realitzar actes no censurables – aquesta és la més gran de les benediccions.

Abstenir-se de fer mal, abstenir-se de begudes intoxicants i ser diligent per a la realització d'actes correctes – aquesta és la més gran de les benediccions.

Reverència, humilitat, conformarse alegrement, gratitud i escoltar el Dharma, l'ensenyament del Buda en el moment just - aquesta és la més gran de les benediccions.

Paciència, obediència, recorrer als homes sants i la discussió sobre el dharma en el moment just – aquesta és la més gran de les benediccions.

Autocontrol, castedat, comprensió de les Nobles Veritats i l'assoliment del Nirvana – aquesta és la més gran de les benediccions.

La ment que no és tocada per les vicissituds de la vida, la ment lliure de pena, sense tatxa i segura – aquesta és la més gran de les benediccions.

Aquells que compleixen les condicions per rebre les més grans benediccions, són victoriosos en qualsevol lloc i aconsegueixen la felicitat en qualsevol lloc – i reben les més grans benediccions.

I aconsegueixen superar el que passa a la vida, en el "canviant món mundà": el guany i la pèrdua, la bona reputació i la mala reputació, la lloança i la culpa, i finalment, l'alegria i la pena.

Maha-Mangala Sutra

Això he sentit dir. Una vegada el Benaurat residia prop de Savatthi a Jetavana, al parc de Anathapindika i, estant la nit ben avançada, certa divinitat -la insuperable llum de la qual va il·luminar tot Jetavana-, es va apropar al Benaurat, el va saludar respectuosament i es va col·locar al seu costat. Una vegada fet això es va dirigir al Benaurat en vers:

Moltes divinitats i éssers humans que anhelen la felicitat han reflexionat sobre la qüestió de les benediccions. Us ho prego: digueu-me quines són les més grans benediccions.

No associar-se amb qui va de tort sinó amb el savi i retre honor als que són dignes d'honor – aquesta és la més gran de les benediccions.

Residir en un lloc adequat, haver portat a terme actes meritoris en el passat i avançar en la direcció correcta – aquesta és la més gran de les benediccions.

Tenir savis coneixements, habilitat artesana, una disciplina ben arrelada i una parla agradable – aquesta és la més gran de les benediccions.

Mantenir als pares, estimar la dona i als fills i tenir un ofici pacífic – aquesta és la més gran de les benediccions.

Generositat, conducta recta, ajudar als parents i portar a terme accions no censurables – aquesta és la més gran de les benediccions.

Aturar i abstenir-se de portar a terme accions incorrectes, abstenir-se de consumir begudes intoxicants i ser diligent en l'execució d'actes correctes – aquesta és la més gran de les benediccions.

Reverència, humilitat, conformitat, gratitud i escoltar l'ensenyament del buda, el dharma, en el moment just - aquesta és la més gran de les benediccions.

Paciència, obediència, visitar als homes sants i la escoltar la xerrada sobre el Dharma en el moment just – aquesta és la més gran de les benediccions.

Autocontrol, castedat, comprensió de les nobles veritats i del camí que duu al Nirvana – aquesta és la més gran de les benediccions.

La ment que no és tocada per les vicissituds de la vida, la ment lliure de pena, sense tatxa i segura – aquesta és la més gran de les benediccions.

Aquells que compleixen les condicions (per rebre les benediccions), són victoriosos en qualsevol lloc i aconsegueixen la felicitat en qualsevol lloc – per a ells són les més grans benediccions.

Les vicissituds de la vida són “els vents mundans”: el guany i la pèrdua, la bona reputació i la mala reputació, la lloança i la culpa, i finalment, l'alegria i la pena.

Meghiya sutra

Això he sentit a dir. Una vegada, el despert romania en el turó de Calika. En aquells dies, el venerable Meghiya, que era el seu assistent es va apropar al despert, va prostrar-se i es va asseure a prop seu tot dient:

-Benvolgut mestre, desitjo anar a Jantu a mendigar el menjar.

-Fes el que hagis de fer, Meghiya.

Llavors el venerable Meghiya, després d'haver-se posat l'hàbit i havent agafat el seu bol, va anar al poble de Jantu a pidolar. Després d'haver passejat per Jantu i pidolat el dinar, a la tornada, es va apropar a la riba del riu Kimikala. Quan caminava a la bora del riu per fer exercici, va veure un bosc de deliciosos *mangos*. En veure-els va pensar: “Aquest bosc és fabulós. És perfecte per la practica meditativa d'un jove de bona família que està decidit a fer l'esforç.”

Llavors el venerable Meghiya es va apropar al Buda, va prostrar-se i es va asseure a prop seu tot dient:

-Benvolgut mestre, després d'haver-me posat l'hàbit pel matí i pidolat el dinar a Jantu, em vaig apropar a la riba del riu Kimikala i vaig veure un fantastic bosc de *mangos*. És perfecte per la practica meditativa d'un jove de bona família que està decidit a fer l'esforç. Si el mestre em donés permís, aniria a meditar al bosc de *mangos*.

Havent sentit això, el despert va respondre:

-Com que estem sols, Meghiya, espera una estona fins que vingui algú dels nostres.

Llavors, per segona vegada, el venerable Meghiya va dir-li al Buda:

-Benvolgut mestre, vostè ja no té res més a fer que es pugui afegir al que ha fet. Però jo si que tinc feina a fer. Benvolgut mestre, si vostè em donés permís, aniria a meditar al bosc de *mangos*.

Per segona vegada el despert li va respondre al venerable Meghiya:

-Com que estem sols, Meghiya, espera una estona fins que vingui algú dels nostres.

Per tercera vegada el venerable Meghiya va dir-li al sublim:

-Benvolgut mestre, vostè ja no té res més a fer que es pugui afegir al que ha fet. Però jo si que tinc feina a fer. Benvolgut mestre, si vostè em donés permís, aniria a meditar al bosc de *mangos*.

-Parles de practicar, Meghiya, Què puc jo dir al respecte? Meghiya, fes el que creguis que has de fer.

Llavors el venerable Meghiya es va alçar, es va prostrar davant el despert i es va dirigir al bosc de *mangos*. Quan va arribar al bosc de *mangos* es va asseure en la base d'un dels arbres durant l'estona de descans del mig dia.

Ara bé, mentre el venerable Meghiya romania en el bosc de *mangos,* constantment, li passaven pel cap tres tipus de pensaments malalts: pensaments sensuals, pensaments plens de dolenteria i pensaments cruels. El venerable Meghiya va reflexionar: "És veritablement estrany! És veritablement xocant! Malgrat haver renunciat a la llar i haver triat la mendicitat, segueixo aclaparat per aquests tres tipus de pensaments malalts: pensaments sensuals, pensaments plens de dolenteria i pensaments cruels".

Llavors el venerable Meghiya, quan va acabar la practica, ja avançada la tarda, es va apropar al despert, es va prostrar, va asseure prop i va dir:

-Benvolgut mestre, mentre romania en el bosc de *mangos*, constantment, em passaven pel cap tres tipus de pensaments malalts: pensaments sensuals, pensaments plens de dolenteria i pensaments cruels. I vaig pensar: "És veritablement estrany! És veritablement xocant! Tot i haver renunciat a la llar i haver triat la mendicitat, segueixo aclaparat per aquests tres tipus de pensaments malalts: pensaments sensuals, pensaments plens de dolenteria i pensaments cruels"

-Quan l'alliberació de la ment és encara lluny, cinc coses la condueixen a la maduresa. Quines són aquestes cinc coses?

Para atenció, Meghiya: un practicant té bons amics, bons companys. Quan l'alliberació de la ment és encara lluny, aquesta és la primera cosa a tenir en compte per arribar al objectiu.

A més, Meghiya, un meditador és virtuós, viu guiat i recolzat en les restriccions del Patimokkha, manté una bona conducta, hi veu perill en la més mínima de les faltes i practica els regles interiors que ha acceptat. Quan l'alliberació de la ment és encara lluny, aquesta és la segona cosa que condueix al seu objectiu.

A més, Meghiya, un practicant obté, a voluntat i sense dificultat, una parla mínima i modesta que ajuda per netejar la ment i condueix al retir, l'absència de passió, la cessació, la pau, el coneixement directe, la il·luminació, el Nirvana. I parla sobre la disminució dels desitjos, parla sobre el conformar-se, parla sobre deixar d'ésser un xai del ramat, parla sobre fer l'esforç, parla sobre la virtut, parla sobre la concentració, parla sobre la saviesa, parla sobre l'alliberament, parla sobre el coneixement i la visió de l'alliberament. Quan l'alliberació de la ment està

encara és lluny, aquesta és la tercera cosa que condueix al seu objectiu.

A més Meghiya, un meditador viu amb una energia obstinada en el deixar anar els estats insans i en abastar els estats sans; és, doncs, ferm, enèrgic i perseverant pel que fa als estats sans. Quan l"alliberament de la ment és encara lluny, aquesta és la quarta cosa que condueix a l'objectiu.

A més, Meghiya, un meditador és savi i està dotat del coneixement penetrant dels nobles homes sobre el començament i la desaparició dels fenòmens. El coneixement que condueix al complet final del sofriment. Quan l'alliberament de la ment és encara lluny, aquesta és la cinquena cosa que condueix a l'objectiu. Quan el alliberament de la ment és encara lluny, Meghiya, aquestes cinc coses condueixen a l'objectiu.

És de esperar que un practicant que té bons amics i bona companyia, sigui virtuós, visqui guiat i recolzat en les restriccions del Patimokkha, mantingui una bona conducta, hi vegi perill en la més mínima de les faltes i practiqui els regles interiors que ha acceptat... És d'esperar que un practicant que té bons amics i bona companyia obtingui a voluntat, sense problema ni dificultat, una parla humilt, una claredat mental, que condueix a viure enretirat, amb absència de passió, en pau i amb coneixement directe. És d'esperar que un practicant que té bons amics i bona companyia, sigui vigorós, enèrgic i perseverant en els estats sans. És d'esperar que un practicant que té bons amics i bona companyia, sigui savi, dotat del coneixement penetrant dels nobles sobre el sorgiment i la desaparició dels fenòmens i obtingui allò que condueix al complet final del sofriment.

Un meditador, Meghiya, que estigui establert en aquestes cinc coses haurà de conrear altres quatre més: la contemplació d'allò que és brut s'haurà de conrear per vèncer la luxúria, metta serà

conreada per vèncer la manca d'amor, el seguiment atent de la respiració serà conreat per silenciar el pensament discursiu, la percepció de la impermanencia serà conreada per a l'eradicació de la presumpció de “jo sóc”. Ja que quan un percep la impermanencia, Meghiya, la percepció del no-ser és establerta. Quan un percep el no-ser, hom aconsegueix l'eradicació del jo il·lusòri i un, atent en el aquí i ara, abasta el Nirvana.

Llavors, conscient del significat, el despert, va dir aquestes paraules inspirades:

Pensaments trivials, pensaments subtils,
sacsejades mentals que et persegueixen:
Com no entens aquests pensaments,
corres d'aquí cap allà amb la ment inquieta.

Però si entens aquests pensaments,
es que estàs conscientment atent i lliurement restringit.
Un il·luminat ha abandonat completament
les sacsejades mentals que el persegueixen.

Anattalakkhana-Sutra

Això és el que he sentit a dir: Un cop el despert estava residint a prop de Varanasi, a Isipatana, al Parc dels Cérvols. Allí el Buda es va dirigir al grup dels cinc ascetes que van parar atenció al que el despert els va dir:

La matèria, germans, és insubstancial i impermanent. Amics, si la matèria fos permanent mai conduiria a l'aflicció i seria possible dir: 'què la matèria sigui com jo vull que sigui i que la matèria no sigui com jo no vull que sigui.' Però atès que, oh companys, la matèria és insubstancial i impermanent i, per tant, condueix a l'aflicció i no és possible dir: 'què la matèria sigui com jo vull que sigui i què la matèria no sigui com jo no vull que sigui.'

La sensació és insubstancial i impermanent. Germans, si la sensació fos permanent, no conduiria a l'aflicció i seria possible dir: 'què la meva sensació sigui com jo vull que sigui i què la meva sensació no sigui com jo no vull que sigui.' Però atès que, oh amics, la sensació és insubstancial i impermanent, condueix a l'aflicció i no és possible dir: 'què la meva sensació sigui com jo vull que sigui i què la meva sensació no sigui com jo vull que sigui.'

La percepció és insubstancial i impermanent. Germans, si la percepció fos permanent, no conduiria a l'aflicció i seria possible dir: 'Què la meva percepció sigui així. Què la meva percepció no sigui així.' Però atès que, oh amics, la percepció és insubstancial i impermanent, condueix a l'aflicció i no és possible dir: 'Què la meva percepció sigui així. Què la meva percepció no sigui així.'

La forma és insubstancial i impermanent. Germans, si la forma fos permanent, no conduiria a l'aflicció i seria possible dir: 'Què la meva forma sigui així. Què la meva forma no sigui així.' Però atès que, oh amics, la forma és insubstancial i impermanent,

condueix a l'aflicció i no és possible dir: ‘Què la meva forma sigui així. Què les meva forma no sigui així.’

Els records i les imatges mentals són insubstancials i impermanents. Germans, si els records i les imatges mentals fossin permanents, no conduirien a l'aflicció i seria possible dir: ‘Què els meus records i imatges mentals siguin així. Què els meus records i imatges mentals no siguin així.’ Però atès que, oh amics, els records i imatges mentals són insubstancials i impermanents, condueixen a l'aflicció i no és possible dir: ‘Què els meus records i imatges mentals siguin així. Què els meus records i imatges mentals no siguin així.’

Què penseu sobre això, germans? És la matèria permanent o impermanent? Impermanent, venerable senyor. I allò que és impermanent, és insatisfactori o satisfactori? Insatisfactori, venerable senyor. I allò que és impermanent, insatisfactori, transitori, és correcte considerar que sigui quelcom real i inmutable? No, venerable senyor.

És la sensació permanent o impermanent? Impermanent, venerable senyor. I allò que és impermanent, és insatisfactori o satisfactori? Insatisfactori, venerable senyor. I allò que és impermanent, insatisfactori, transitori, és correcte considerar-ho així: «això sóc jo, això és meu, aquesta és la meva essència»? No, Venerable Senyor.

És la percepció permanent o impermanent? Impermanent, venerable senyor. I allò que és impermanent, és insatisfactori o satisfactori? Insatisfactori, venerable senyor. I allò que és impermanent, insatisfactori, transitori, és correcte considerar-ho així: «això sóc jo, això és meu, aquesta és la meva essència»? No, venerable senyor.

Són les formes materials permanents o impermanents? Impermanents, venerable senyor. I allò que és impermanent, és insatisfactori o satisfactori? Insatisfactori, venerable senyor. I allò que és impermanent, insatisfactori, transitori, és correcte

considerar-ho així: «això sóc jo, això és meu, aquesta és la meva essència»? No, Venerable Senyor.
Són els records i les imatges mentals permanents o impermanents? Impermanents, venerable senyor. I allò que és impermanent, és insatisfactori o satisfactori? Insatisfactori, venerable senyor. I allò que és impermanent, insatisfactori, transitori, és correcte considerar-ho així:«això sóc jo, això és meu, aquesta és la meva essència»? No, venerable senyor.

Per tant aquí, oh amics, qualsevol matèria passada, futura o present, interna o externa, densa o subtil, inferior o superior, distant o propera, tot el que és matèria ha de ser considerat d'acord amb la realitat i la correcta comprensió: «això no sóc jo, això no és meu, aquesta no és la meva essència».

Qualsevol sensació passada, present o futura, interna o externa, densa o subtil, inferior o superior, distant o propera, tota sensació ha de ser considerada, d'acord amb la realitat i la correcta comprensió: «això no sóc jo, això no és meu, aquesta no és la meva essència».

Qualsevol forma passada, present o futura, interna o externa, densa o subtil, inferior o superior, distant o propera, tota forma ha d'ésser considerada, d'acord amb la realitat i la correcta comprensió: «això no sóc jo, això no és meu, aquesta no és la meva essència».

Qualsevol record, pensaments i imatge mental passada, present o futura, interna o extern, densa o subtil, inferior o superior, distant o propera, tot record, pensament i imatge mental ha de ser considerat d'acord amb la realitat i la correcta comprensió: «això no sóc jo, això no és meu, aquesta no és la meva essència».

Entenent les coses així, oh germans, el noble deixeble instruït, sent fastig envers la matèria, sent fastig envers la sensació, sent fastig envers la percepció, sent fastig envers les formes i sent també fastig envers les imatges mentals i els records. Sentint

fastig, es desaferra i deixa anar; quan hom s'allibera de la l'aferrament sorgeix la consciència d'estar alliberat. I comprèn que no hi ha més naixement; la vida noble ha estat viscuda; s'ha fet el que s'havia de fer; no hi ha una altra existència.'

Això va dir el Sublim. Els cinc ascetes van sentir goig en escoltar les paraules del Buda. Durant el discurs les ments dels ascetes del grup dels cinc es van alliberar de les corrupcions causades per l'aferrament.

El Sutra dels Kalamas

Els Kalamas de Kesaputra visiten al Buda

Això he sentit a dir: en certa ocasió, mentre el benaurat voltava a peu pel regne de Kosala, en companyia d'un gran nombre de deixebles, va entrar en un poble anomenat Kesaputra on residien els Kalamas. Els Kalamas van exclamar: "El venerable gautama, el renunciant, el fill dels Sakyas, mentre rondava pel país de Kosala, va entrar a Kesaputra. La bona reputació del venerable gautama s'ha difós i diuen d'ell el següent: el benaurat s'ha il·luminat i realitzat plenament, està dotat de saviesa i disciplina. És el sublim coneixedor dels plànols de l'existència i un incomparable guia d'homes mansos. És un mestre d'éssers humans i d'éssers divins, als quals ha entès clarament, mitjançant el coneixement directe. Ell ha ensenyat el dharma, bo de cap a fi, dotat de forma i significat i complet en tots sentits; també proclama que la vida santa és perfectament pura. Raure en la presencia de mestres realitzats així és bo de veritat."

Llavors els Kalamas de Kesaputra van anar a trobar el benaurat. En arribar-hi alguns van postrar-se i després es van asseure a prop; alguns van saludar-lo i després de mantenir una conversa cordial i memorable, es van asseure a la bora; alguns van dir els seus noms i cognoms i es van asseure a prop; alguns sense dir res es van asseure a la bora.

Els Kalamas de Kesaputra sol·liciten la guia del buda

Els Kalamas, que eren habitants de Kesaputra, van dir-li al benaurat (quan seien a la seva bora): "Venerable senyor, hi ha alguns monjos i brahmans que visiten Kesaputra. Ensenyen les seves doctrines i menyspreen les doctrines dels altres. Altres monjos i brahmans que també vénen a Kesaputra, venerable senyor, fan el mateix. Pel que fa a ells, venerable senyor, tenim dubtes i incertesa. Quin d'aquests venerables monjos i bramans diuen la veritat i quins no?

El criteri pel rebuig

Kalamas, el fet de dubtar i tenir incertesa us pertoca. La incertesa ha sorgit en vosaltres perquè hi ha quelcom de dubtós. Us dic que: Vinga Kalamas! No us atingueu al que ha estat adquirit mitjançant el que s'escolta repetidament o el que és tradició o el que és rumor o el que està en les escriptures o el que és conjectura o el que és axiomàtic o el que és un raonament enganyós o el que és un prejudici o el que aparenta ser l'habilitat d'algú o el que és una consideració. Kalamas, quan coneixeu per vosaltres mateixos que algunes coses són doloroses o són censurables o són censurades pels savis i que quan es fan reiteradament, aquestes coses condueixen al dany i a l'infortuni, deixeu-les! (No importa el que diguin els monjos o els brahmans)."

Cobdícia, odi i ignorància

"Què penseu, Kalamas? La cobdícia sorgeix en l'home pel seu benefici o pel seu perjudici?" "Pel seu perjudici, venerable senyor."

"Kalamas: Un home mentalment submergit i vençut per la cobdícia, mata, roba, comet adulteri i diu mentides i incita als altres a fer el mateix. Per molt temps això el perjudicarà i danyarà?" "Sí, venerable senyor."

"Què penseu, Kalamas? L'odi apareix en un home pel seu benefici o pel seu perjudici?" "Pel seu perjudici, venerable senyor."

"Kalamas: Un home mentalment submergit i vençut per l'odi, mata, roba, comet adulteri i diu mentides i incita als altres a fer el mateix. Per molt temps això el perjudicarà i danyarà?" "Sí, venerable senyor."

"Què penseu, Kalamas? L'odi sorgeix en un home pel seu benefici o pel seu perjudici?" "Pel seu perjudici, venerable senyor."

"Kalamas: Un home mentalment submergit i vençut per la ignorància, mata, roba, comet adulteri i diu mentides i incita als altres a fer el mateix. Per molt temps serà això pel seu dany i el seu perjudici?" "Sí, venerable senyor."

"Què penseu, Kalamas? Aquestes coses són bones o dolentes?" "Dolentes, venerable senyor."

"Censurades o lloades pels savis?" "Censurades, venerable senyor."

"Quan aquestes coses es fan reiteradament, condueixen al dany i a l'infortuni? Què us sembla?" "Quan aquestes coses es fan reiteradament, condueixen al dany i a l'infortuni. Això és el que ens sembla."

"Per tant, us dic que: Vinga Kalamas! No us atingueu al que ha estat adquirit mitjançant el que s'escolta repetidament o el que és tradició o el que és rumor o el que està en les escriptures o el que és conjectura o el que és axiomàtic o el que és un raonament enganyós o el que és un prejudici o el que aparenta ser l'habilitat d'algú o el que és una consideració. Kalamas, quan coneixeu per vosaltres mateixos que algunes coses són doloroses o són censurables o són censurades pels savis i que quan es fan reiteradament, aquestes coses condueixen al dany i a l'infortuni, deixeu-les!"

El Criteri d'acceptació

"Vinga Kalamas! No us atingueu al que ha estat adquirit mitjançant el que s'escolta repetidament o el que és tradició o el que és rumor o el que està en les escriptures o el que és conjectura o el que és axiomàtic o el que és un raonament enganyós o el que és un prejudici o el que aparenta ser

l'habilitat d'algú o el que és una consideració. Quant per vosaltres mateixos sapigueu: 'Aquestes coses són bones, aquestes coses no són censurables, aquestes coses són lloades pels savis i que quan es fan reiteradament, aquestes coses condueixen al benefici i la felicitat,' persevereu en elles."

Absència de cobdícia, odi i ignorància

"Què penseu, Kalamas? L'absència de cobdícia sorgeix en un home pel seu benefici o pel seu perjudici?" "Pel seu benefici, venerable senyor."

"Kalamas: Un home que no està mentalment submergit i vençut per la cobdícia, no mata, no roba, no comet adulteri, no diu mentides i d'aquesta manera dona exemple i incita a l'altre a fer el mateix. Resulta això sempre en el seu benefici i felicitat?" "Sí, venerable senyor."

"Què penseu, Kalamas? L'absència d'odi sorgeix en un home pel seu benefici o pel seu perjudici?" "Pel seu benefici, venerable senyor."

"Kalamas: Un home que no està mentalment submergit i vençut per l'odi, no mata, no roba, no comet adulteri, no diu mentides i d'aquesta manera dona exemple i incita a l'altre a fer el mateix. Resulta això sempre en el seu benefici i felicitat?" "Sí, venerable senyor."

"Què penseu, Kalamas? L'absència de ignorància sorgeix en un home pel seu benefici o pel seu perjudici?" "Pel seu benefici, venerable senyor."

"Kalamas: Un home que no està mentalment submergit i vençut per la ignorància, no mata, no roba, no comet adulteri, no diu mentides i d'aquesta manera dona exemple i incita a l'altre a fer el mateix. Resulta això sempre en el seu benefici i felicitat?" "Sí, venerable senyor."

"Què us sembla, Kalamas? Aquestes coses són bones o dolentes?" "Bones, venerable senyor."

"Són censurables o no censurables?" "No censurables, venerable senyor."

"Censurades o lloades pels savis?" "Lloades, venerable senyor."

"Quan aquestes coses es fan amb perseverança, condueixen al benefici i la felicitat o no? Què us sembla?" "Quan aquestes coses s'emprenen i se segueixen condueixen al benefici i la felicitat. Això és el que ens sembla."

Per tant, Kalamas, quan per vosaltres mateixos sapigueu que 'Aquestes coses són bones, aquestes coses no són censurables, aquestes coses són lloades pels savis i que quan es fan reiteradament, aquestes coses condueixen al benefici i la felicitat,' persevereu en elles."

Els quatre estats exaltats

"Kalamas: El deixeble dels Nobles, aquell que, en aquesta vida, roman lliure de cobdícia, lliure d'odi, lliure d'ignorància, clarament comprenent i atent, roman, havent ensenyat, escampat i difós amb el pensament d'amistat i amor: el primer estat mental i el segon i el tercer i, de la mateixa manera, la quarta cambra (tant a dalt, a baix com al voltant) i havent ensenyat, escampat i difós pel món sencer i, a causa de l'existència a l'univers de tots els éssers vivents, amb l'exaltat i il·limitat pensament d'amistat i amor que està lliure de malícia o odi."

"Kalamas: El deixeble dels Nobles, aquell que, en aquesta vida, roman lliure de cobdícia, lliure d'odi, lliure d'ignorància, clarament comprenent i atent, roman, havent ensenyat, escampat i difós amb el pensament compassiu: el primer estat mental i el segon i el tercer i, de la mateixa manera, la quarta cambra (tant a dalt, a baix com al voltant) i havent ensenyat,

escampat i difós pel món sencer i, a causa de l'existència a l'univers de tots els éssers vivents, amb l'exaltat i il·limitat pensament compassiu que està lliure de malícia o odi."

"Kalamas: El deixeble dels Nobles, aquell que, en aquesta vida, roman lliure de cobdícia, lliure d'odi, lliure d'ignorància, clarament comprenent i atent, roman, havent ensenyat, escampat i difós amb el pensament de pur goig: el primer estat mental i el segon i el tercer i, de la mateixa manera, la quarta cambra (tant a dalt, a baix com al voltant) i havent ensenyat, escampat i difós pel món sencer i, a causa de l'existència a l'univers de tots els éssers vivents, amb l'exaltat i il·limitat pensament de pur goig que està lliure de malícia o odi."

"Kalamas: El deixeble dels Nobles, aquell que, en aquesta vida, roman lliure de cobdícia, lliure d'odi, lliure d'ignorància, clarament comprenent i atent, roman, havent ensenyat, escampat i difós amb el pensament equànime: el primer estat mental i el segon i el tercer i, de la mateixa manera, la quarta cambra (tant a dalt, a baix com al voltant) i havent ensenyat, escampat i difós pel món sencer i, a causa de l'existència a l'univers de tots els éssers vivents, amb l'exaltat i il·limitat pensament equànime que està lliure de malícia o odi."

Els quatre consols

"Kalamas: El deixeble dels Nobles, que té la ment lliure d'odi, la ment lliure de malícia, la ment lliure de taca, la ment purificada, és un ésser que troba quatre consols, aquí i ara."

"Suposeu que hi ha un més enllà i que hi ha un fruit, resultat de les accions bones i dolentes. Llavors, és possible que en la dissolució del cos -després de la mort-, jo renaixi al món celestial, en estat de goig. Aquest és el primer consol que troba."

"Suposeu que no hi ha més enllà i que no hi ha fruit, resultat, de les accions bones i dolentes. No obstant això, en aquest món,

aquí i ara, em mantinc lliure d'odi, lliure de malícia, segur, saludable i content. Aquest és el segon consol que troba."

"Suposeu que els resultats dolents afecten els homes que actuen malament. Però, jo no actuo de la mateixa manera i no faig mal ningú. En conseqüència, penso que mai, els resultats dolents m'afectaran, doncs no faig males obres. Aquest és el tercer consol que troba."

"Suposeu que els resultats dolents no afecten un home que actua malament. I, de totes maneres, sóc purificat. Aquest és el quart consol que troba."

"Kalamas: El deixeble dels Nobles, que posseeix una ment lliure d'odi, una ment lliure de malícia, una ment sense taca, una ment purificada, és aquell que, aquí i ara, troba quatre consols."

"Meravellós, venerable senyor! Meravellós, venerable senyor! Venerable senyor, és com si una persona posés del dret allò que ha caigut, o com si descobrís el que està cobert, o com si ensenyés el camí a algú que s'ha perdut, o com si portés un llum en la foscor i pensés: Aquells que tinguin ulls, veuran. Així ha estat presentat el dharma pel Benaurat. Venerable, senyor, nosaltres venim a prendre refugi en el buda, a prendre refugi en el dharma, i a prendre refugi en el shanga. Venerable senyor, permeti el Benaurat considerar-nos seguidors laics que han pres refugi, a partir d'avui i per sempre més."

Fi

Grup de traductors voluntaris



www.facebook.com/textossagrats

Font: transcripció basada en la transmissió oral dels deixebles del tathagata, uns 500 anys després de la seva mort.

Buda: benaurat, tathagata, despert, enaltit, sublim, etc.

Pd.: Algunes paraules pali s'han passat al sànscrit donada la seva popularitat a occident: Sutres (suttes), Dharma (Dhamma), Nirvana (Nibbana)... El traductor ha substituït la paraula "monjo" per germà, amic, company, meditador, deixeble, aprenent o practicant, ja que a l'orient el coneixement espiritual, habitualment, es transmet directament de mestre a aprenent i se sap que els primers deixebles del despert eren ascetes o eremites que vivien en els boscos. Per tant, utilitzar la paraula «monjo», que és la que s'ha utilitzat tradicionalment, donaria una falsa imatge de la realitat.
Ara bé, és cert que, amb el temps, van aparèixer ordes monàstiques budistes que foren pioneres i també que, els primers textos budistes van ser redactats i preservats per aquestes ordes, 500 anys després de la mort de Buda.
Passa el mateix amb els deixebles de Jesucrist que en cap cas eren «monjos». Més aviat eren «deixebles», seguidors o aprenents (però no monjos residents en els típics monestirs)... El traductor creu que és important deixar clar que la manera de fer de buda tenia més paral·lelismes amb la manera lliure de viure i ensenyar socràtica que amb la de les organitzacions monàstiques posteriors, que en el seu parer, deuen la seva «forma organitzada» a una necessitat de preservació causada per la desaparició del mestre espiritual... Ha passat amb moltes ensenyances espirituals i cultes religiosos, que perviuen -molts cops, lleugerament allunyats de l'esperit inicial-, gràcies a la «forma organitzada» posterior.

Que tots els éssers s'alliberin i siguin feliços!

Breu glossari pali

Alfabet Pali:
a, ·a, i,·ı, u, u·, e, o, k, kh, g, gh, n˙, c, ch, j, jh, n˜, t ., t .h, d .,
d .h, n ., t, th, d, dh, n, p, ph, b, bh, m, y, r, l, v, s, h, l ., m˙

Anatta: Insubstancial, impermanent, sense jo.
Anapana: Respiració inspirada i exhalada.
Anicca: No estable, transitori, no permanent. Una de les tres característiques de l'existència inherents a totes les coses condicionades: 1) no permanència (anicca); 2) sofriment (dukkha); 3) insubstancialitat, no jo (anatta).
Arahant: Algú que ha abastat la santedat. L'estat mes elevat.
Asubha: Repulsiu. Desagradable. Allò que es descompon o podreix.
Dakkhinı: Persona que veu, percep o sap.
Dana: Caritat, donatiu, regal.
Dhamma: Ensenyança, natura, veritat, moralitat, bona conducta.
Dhammika: Just.
Dukkha: Sofriment, dolor.

Jhana: Grau de concentració mental. Meditació en un tema o objecte religiós.
Na, ni: No.
Nirodha: La fi. La Noble Veritat de la fi del sofriment.
Niketa, niketana: Casa, llar.
Nikaya: grup, secta, classe, col·lecció.
Nikkaddhita: Fet fora, expulsat.
Nibbana: Lliure del desig, extinció de la cobdícia, l'odi i la ignorància, alliberació, estat joiós.
Samsara: Viatjar o fluir per diferents estats un cop i un altre. Transmigració.
Samyutta: Recopilació.
Samudayasacca: Segona Noble Veritat. La veritat de l'origen del patiment, que es causat per l'anhel, l'avidés i el desig.
Sankara: Deixalla, brossa.
Samadhi: Meditació, concentració de la ment. Estat de consciència meditatiu o contemplació.
Siddhattha: Mostassa. Ésser que ha complert la seva tasca. Ésser semidivi. Mag.
Siddhi: Guany, premi, consecució.
Sila: Pedra. Natura. Conducta o practica moral. Codi moral.
Shanga: Comunitat o grup de deixebles.
Sutta: Col·leccio d'aforismes en forma de manual. Fil.
Tathagata: Algú que ha abastat la il·luminació.
Vipasanna: Veure molt clar. Meditació d'introspecció.
Vivasana: Fi o la fi. Punt final.
Viveka: Desaferrament. Retir.
Yoni: Origen de l'existencia, orgue sexual femení, coneixement.


Translated in Catalonia